Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

De tropis sive tonis imperfectis:
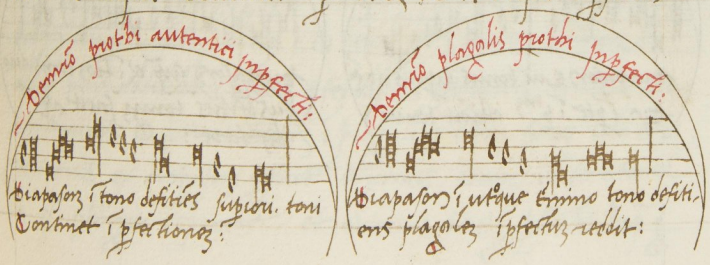
Quomodo ut diximus, ex rei primo formo, ipsius sequitur rei perfectio. & qualis est rei formo talis & eius perfectio. Cum autem troporum duplex sit formo. s. primo & imperfecto. Et primo quidem sint tropi primi. ut nunc supius demonstratum est, Et imperfecto tropi imperfecti reddunt. Et descriptionis primi tropi intellectione supius posite imperfecti notitiam facile apprehendemus. Non est igitur eorum tropi perfectio, quemadmodum diapason retinet perfectam formam. Illo quidem ascensu quo unio, erit in perfectio tropi que diapason primam formam non retinebit. primam diapason formam non retinet, et a totali eius ascensu deficiet. Et eo ille tropus nuncupabit imperfectus si antelicus et quasi fine suo suo in eo diapason ascensu defitiet. Ut si adamto sextam, ut septimam tam attingat a fine & tanto magis iudicabit imperfectus, quanto magis a primo diapason distat, plagalis autem iudicabit imperfectus, si a fine sup adiopent defitiat ut ita si diatessaron non descendat, & in eo et imperfectus plene in quo defities inventit, & si in utraque defitiat in utique continet imperfectum. & di in utique imperfectus